

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1306/2022
01.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Божовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 344/21 од 18.07.2022. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 153/22 од 27.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Божовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 344/21 од 18.07.2022. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 153/22 од 27.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 344/21 од 18.07.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од десет месеци и новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од два месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што је одређено да ће суд, уколико окривљени изречену новчану казну не плати у наведеном року, исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да плати трошкове судског паушала као и трошкове кривичног поступка оштећеном ББ у износу наведеном у изреци пресуде, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 153/22 од 27.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Божовић, због повреде закона из члана 481. став 1. тачка 1) у вези члана 439. тачка 1) ЗКП, са

предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи у целини побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине побијане пресуде или само другостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2 ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и исту образлаже наводима да кривично дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, јер не постоје објективни елементи кривичног дела, односно радња извршења кривичног дела описана у изреци првостепене пресуде није кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ. Бранилац наводи да су у изреку првостепене пресуде само формално унети законски елементи бића тог кривичног дела. Осим тога, у изреку је унето само да је окривљени оштећеног довео у заблуду али не и да га је одржавао у заблуди. Бранилац истиче да овако описане радње из изреке првостепене пресуде описују заснивање грађанско – правног односа између окривљеног и оштећеног поводом уговора о купопродаји путничког моторног возила, те да у конкретном случају не постоји намера код окривљеног да прибави противправну имовинску корист, односно преварна намера. Бранилац наведено образлаже тиме што приликом закључења купопродајног уговора, окривљени није имао намеру да уговорну обавезу плаћања купопродајне цене не испуни, те да није описан субјективни однос окривљеног према предузетој уговорној обавези, чиме је изостала преварна намера и кривица.

Кривично дело превара из члана 208. став 1. Кривичног законика чини онај ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист доведе кога лажним приказивањем или прикривањем чињеница у заблуду или га одржава у заблуди и тиме га наведе да овај на штету своје или туђе имовине нешто учини или не учини.

У изреци побијане првостепене пресуде, наведено је да је окривљени у време и на месту ближе описаном у изреци, у стању урачунљивости, свестан свог дела чије извршење је хтео, и свестан законске забрањености свог дела, у намери да себи прибави противправну имовинску корист лажним приказивањем чињеница довео у заблуду оштећеног ББ и тиме га навео да му на штету своје имовине преда своје путничко моторно возило „БМВ 320“, година производње 2000, тако што је по договору дошао у ..., прегледао исправност возила и обавио пробну вожњу, након чега је оштећеном саопштио да тренутно нема новца, али да жели да купи возило и да ће му у две месечне рате исплатити купопродајну цену од 2.300 евра у динарској противвредности 273.700,00 динара, на шта у први мах оштећени није пристао, али га је окривљени убедио лажно му приказујући да је доброг имовног стања, да има велику имовину и запослен, што је код оштећеног створило уверење да ће окривљени испоштовати тај договор, због чега му је предао без плаћања купопродајне цене свој аутомобил, који је окривљени недуго затим у ... предао другом лицу у замену за

скупљи аутомобил уз доплату, коју такође није извршио, да би 14. октобра 2019. године код јавног бележника у ..., пошто оштећеном није ништа исплатио, дао и изјаву којом признаје да оштећеном дугује износ од 2300 евра и да ће тај дуг измирити закључно са 31.децембром 2019. године, а што није учинио и престао да се јавља оштећеном на телефон, због чега га је оштећени и тужио Основном суду у Пожеги, у ком предмету је донета пресуда због изостанка туженог, након чега је покренуо и поступак извршења у ком није могло бити наплаћено потраживање, јер окривљени нема имовине и прихода, будући да му је имовина коју је имао, такође одузета у поступку извршења и то пре куповине предметног возила.

У конкретном случају, у изреци наведене пресуде, поред осталих субјективних елемената, описана је намера, као нужан субјективни елемент кривичног дела превара из члана 208. КЗ и радња извршења, као објективни елемент овог кривичног дела. Радња извршења, представља лажно приказивање чињеница од стране окривљеног (да је доброг имовног стања, да има велику имовину и да је запослен), на који начин је довео у заблуду оштећеног, а затим је описано и одржавање у заблуди (радњама које су уследиле), а које су у конкретном случају, навеле оштећеног, да му на штету своје имовине преда своје путничко моторно возило „БМВ 320“ и да чека исплату договорене цене, чиме је очигледно претрпео штету.

Имајући у виду наведено, јасно произилази преварна намера код окривљеног да прибави противправну имовинску корист, довођењем у заблуду оштећеног и навођењем оштећеног да на штету своје имовине преда своје путничко моторно возило за које није исплаћена купопродајна цена, на који начин су остварени битни елементи бића кривичног дела, за које је оглашен кривим.

По налажењу Врховног касационог суда, описане радње, које је окривљени АА предузео, садрже све субјективне и објективне елементе кривичног дела превара из члана 208. став 1.КЗ, а како су то правилно закључили нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Божовића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић